

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

A határozat száma: Pfv.I.21.783/2016/5.

A tanács tagjai: Dr. Harter Mária a tanács elnöke
 . Mocsár Attila Zsolt előadó bíró
 . Varga Edit bíró

A felperesek: I-II. rendű

A felperesek képviselője: 1000. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Dantesz Péter ügyvéd)

Az alperes:

Az alperes képviselője: Pintér és Szabó Ügyvédi Iroda,
(ügyintéző: dr. Szabó Tamás ügyvéd)

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése (felfüggesztése)

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek:
 a felperesek

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:
 Törvényszék
 2.Pf.21.238/2016/3.

Az elsőfokú bíróság és határozata száma:
 Járásbíróság
 12.P.20.341/2016/12.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I-II. rendű felpereseket, hogy 15 nap alatt együttesen fizessenek meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá kötelezi az I. rendű felperest, hogy - külön felhívásra - fizessen meg az államnak 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes pénzintézet a 2008. július 21-én megkötött deviza alapú kölcsönszerződés alapján 126.297,45 CHF (17.400.000 forintnak

megfelelő összegű) kölcsönt nyújtott a perben nem álló K-né Sz. É-nek. A kölcsön visszafizetéséért az I-II. rendű felperesek készfizető kezességet vállaltak, emellett önálló zálogjog alapítására került sor az alperes javára a felperesek egyenlő arányú osztatlan közös tulajdonát képező ingatlanra. A kölcsönszerződés VIII.9. pontja szerint az alperes „által nyújtott kölcsön és járulékai mindenkor összegének megállapítása szempontjából a Bank könyvei az irányadóak, kivéve, ha azok bizonyíthatóan tévesek”. Az alperes lakossági Üzletszabályzatának V.1. pontja tartalmazza: az ügyfél alperes által kezelt pénzeszközei összegének, illetve az alperes „által az ügyfél részére nyújtott bármely kölcsön, vagy hitel és járulékai összegének megállapítása szempontjából a Bank üzleti könyvei az irányadóak, kivéve, ha azok bizonyíthatóan tévesek”.

A szerződéskötés napján K-né Sz. É. és az I. rendű felperes (utóbbi a saját nevében, továbbá a II. rendű felperes képviselőjeként eljárva) közjegyzői okiratba foglalt egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot tettek. Kijelentették, hogy a kölcsönszerződés rendelkezéseit megismerték, tudomásul vették, fizetési kötelezettségük nem teljesítése, illetve a törlesztőrészletek késedelmes teljesítése, vagy az alperes felmondása esetén az alperes az adott közjegyzői okiratba foglalt követelés bírósági végrehajtását kezdeményezheti, ha a követelés, illetőleg a részletfizetés teljesítési határideje letelt. Hozzájárultak ahhoz, hogy a kölcsön és járulékai megfizetése fejében nem fizetés, késedelmes fizetés, vagy az alperes által történő felmondása esetén a zálogjoggal terhelt ingatlant végrehajtás alá vegyék, a befolyt vételárból a tartozás kiegyenlítésre kerüljön.

Az alperes közjegyzői okiratba foglaltan 2014. május 16-án a fizetési kötelezettség elmulasztása miatt azonnali hatállyal felmondta a kölcsön- és a zálogszerződést. A felmondó nyilatkozatban a közjegyző az alperes nyilvántartásaiból rendelkezésére bocsátott adatok, valamint az alperes nyilatkozata alapján tanúsította, hogy 2014. április 17-én a kölcsönszerződésből eredő tőketartozás 31.611.602,45 forint, az ügyleti kamattartozás 1.024.685,62 forint, a késedelmi kamattartozás 843.126,7 forint, az összes tartozás 33.479.414,77 forint volt. Az alperes K-né Sz. É-t és a felpereseket a visszafizetési kötelezettségük haladéktalan teljesítésére hívta fel.

Az alperes 2014. július 22-én a közjegyzői okirat záradékolásával végrehajtást kezdeményezett a felperesek ellen.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperesek a Pp. 369. § a) pontjára alapított keresetükben az ellenük indított végrehajtások megszüntetését kérték. Álláspontjuk szerint a kölcsönszerződés VIII/9. pontja tisztességtelen kikötés, emiatt érvénytelen. Az érvénytelenség következtében a kötelezettség összege nem állapítható meg, ezért a végrehajtás elrendelésének

egyik feltétele hiányzik.

- [3] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint a kifogásolt kikötés érvényes, de ha mégis megállapítható lenne az érvénytelensége, ez csupán a felperesek ellen indult végrehajtások korlátozására vezethetne.

Az első- és a másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével megszüntette a felperesek elleni végrehajtásokat. Döntését azzal indokolta, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti perben lehetőség van annak megállapítására, hogy a végrehajtható okirat záradékolása törvénysértő. A jelen esetben a végrehajtás elrendelésének lehetőségét a kölcsönszerződés VIII/9. pontja teremti meg, ez a szerződési kikötés azonban tisztességtelen, mert egyoldalúan feljogosítja az alperest a szerződésben foglaltak értelmezésére, ez alapján a felperesek tartozásának, továbbá annak megállapítására, hogy a felperesek teljesítése szerződésszerű-e. Az alperes úgy érvényesítheti követelését, hogy a követelést csupán állítja, de annak jogszerűsége nincsen megállapítva és ebben a helyzetben a felperesek kényszerülnek arra, hogy kérjék a végrehajtás megszüntetését, azonban a perben nekik kell azt bizonyítani, hogy a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre. A felperesek a tartozáselismerő nyilatkozat megtételével alávetették magukat annak, hogy a közjegyző a tartozásuk mértékét az alperes közlése alapján tanúsítsa, tehát nem az alperes által kimunkált tartozás ismeretében tettek közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozatot, amely pedig a záradékolás feltétele lenne. Mindezzel összefüggésben hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.21.704/2013/5. számú ítéletében és a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.385/2015/6. számú ítéletében foglaltakra. A tisztességtelen szerződéses kikötés alapján kiállított közjegyzői okirat záradékolására jogszerűen nem kerülhetett volna sor, így a végrehajtás megszüntetése indokolt.
- [5] Az alperes fellebbezését elbíráló másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és elutasította a felperesek keresetét. Ítéletének indokolása szerint a kölcsönszerződés VIII/9. pontjában a szerződő felek abban állapodtak meg, hogy az alperes üzleti könyvei alapján nyilvántartott, meghatározott időpontban fennálló pénzügyi helyzetet fogadják el. Az alperesnek jogszabályi kötelezettsége a kölcsönök nyilvántartása, ellenőrzése és a behajtással kapcsolatos tevékenység. A támadott szerződéses rendelkezés nem tisztességtelen, hiszen a kölcsön adósa és a felperesek nincsenek elzárva attól, hogy vitassák a nyilvántartást, ha az téves adatokat tartalmaz, vitathatják a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően küldött elszámolásokat. A perbeli esetben az alperesnek nem volt lehetősége sem arra, hogy az adott

szerződési feltételt egyoldalúan értelmezze, hiszen a kölcsönszerződés VIII.3. pontja szerint a kölcsön futamideje alatt minden kamatperiódus lejártát követő 15 napon belül írásbeli elszámolást kellett küldenie. Ezen túlmenően díj ellenében kivonat készítését is lehetett kérni az alperestől, így a felpereseknek a jogviszony fennállása alatt információja volt arról, hogy az alperes a befizetésekkel milyen módon számolta el, milyen fizetési kötelezettség terheli őket az adott elszámolási időpontban. Hangsúlyozta a másodfokú bíróság: nem a kölcsönszerződés, hanem a régi Ptk. 283. § (1) bekezdése jogosította fel az alperest, hogy eldöntse, a felajánlott teljesítés szerződésszerű-e. A támadott szerződéses kikötés nem változtatta meg a bizonyítási terhet a fogyasztó hátrányára, hiszen ha a kölcsönszerződés alapján a szerződő felek között jogvita keletkezik, az alperes köteles bizonyítani a kölcsönszerződés megkötését és a kölcsön nyújtását, az ellenérdekű fél pedig bizonyítja, hogy a kölcsönt visszafizette, ezért az igényérvényesítés vele szemben alaptalan.

A felperesek a tartozáselismerő nyilatkozatban elismerték a kölcsönszerződésből őket terhelő minden kötelezettségért helytállásukat. A kölcsön összegének átadása az alperes kölcsönszerződés teljesítése körébe tartozó kötelezettsége volt, ez a kölcsönszerződés érvényességét nem érinti, és nincsen akadálya annak, hogy a tartozáselismerő nyilatkozatban olyan kötelezettség fennállását ismerje el a nyilatkozattevő, amely kötelezettsége fennáll, de még nem esedékes. Szerződéses jogviszony hiányában is lehetőség van valamely kötelezettség fennállásának elismerésére.

A közjegyzői okirat záradékolása iránti kérelmében az alperes megjelölhette a végrehajtani kívánt követelést, a kölcsönszerződésben meghatározott kereteken belül. A tartozáselismerő nyilatkozatban a kötelezettséget vállalók a kölcsönszerződésben meghatározott kötelezettségük teljesítését vállalták, így az alperes a kölcsönszerződés alapján felpereseket terhelő minden kötelezettség erejéig kérhette a közjegyzői okirat záradékolásával a végrehajtás elrendelését. Az, hogy az alperes könyvei alapján kell meghatározni a végrehajtandó követelés összegét, az alperest is korlátozza. A felpereseket terhelő végrehajtandó követelés pénzkövetelés, jogcíme kölcsönszerződés, mennyisége az az összeg, amelyet az alperes megjelölt. Utalt a másodfokú bíróság arra is, hogy amikor az alperes a kölcsönjogviszonyt felmondta, a felmondás jogszerűségét sem K-né Sz.É., sem a felperesek nem vitatták, a felmondás érvénytelenségének megállapítása iránt eljárást nem kezdeményeztek.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A jogerős ítélet ellen - hatályon kívül helyezése az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása iránt - a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet. Érvelésük szerint a szerződési feltétel tisztességtelensége

megállapításának két módja van: a régi Ptk. egyrészt a bíróság mérlegelésre bízta azt a 209. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak szerint, másrészt a bírói mérlegelést kizárva a 209. § (3) bekezdésének felhatalmazása alapján külön jogszabály meghatározhatja azokat a feltételeket, amelyeket az ellenkező bizonyításáig tisztességtelennek kell tekinteni, vagy amelyek a fogyasztói szerződésben tisztességtelennek minősülnek. A fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II.05.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) 1. § (1) bekezdése megdönthetetlen vélelmet állít fel a tekintetben, hogy mely szerződési feltételek minősülnek tisztességtelennek a fogyasztói szerződésekben. A perbeli esetben nem csak a tartozás tanúsításának a formáját ismerték el, hanem alávetették magukat annak, hogy tartozásuk mértékét az alperes egyoldalú közlése alapján tanúsítsa a közjegyző, ezáltal a kölcsönszerződés megkötésekor elismerték, hogy a felmondáskor fennálló tartozásuk összege az alperes könyvei alapján kerüljön megállapításra. Ennek a szerződéses kikötésnek az a következménye, hogy az alperes dönt a szerződésszerű teljesítésről, amely kikötés azért is tisztességtelen, mert a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben jelentős egyenlőtlenséget idéz elő.

Rámutattak: nem az alperes könyvei alapján megállapított tartozás ismeretében tettek olyan közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozatot, melyben a tartozás összegét elismerték volna, hanem egyoldalúan, előre a kölcsönszerződés megkötésekor elismerték, hogy a szerződésből eredő tartozás összege az alperes által meghatározott nyilvántartások szerint áll fenn. A Vht. 23/C. § (1) bekezdés c) pontjának megalkotásával nem az volt a jogalkotó célja, hogy az adós már a szerződés megkötésekor elismerje a szerződésszegésre alapított felmondás jogszerűségét és a tartozásnak a felmondáskor fennálló összegét, akkor amikor a szerződésszegés ténye és a tartozás összege még ismeretlen; ezért van szükség egy további ténytanúsítványra ahhoz, hogy az okirat záradékolása megtörténjen. Nem az volt a jogalkotó szándéka a közvetlen végrehajtás jogszabályi lehetőségének megteremtésével, hogy a végrehajtható okirat egyoldalúan, az egyik fél által meghatározottak szerint kerüljön kiállításra egy korábbi közjegyzői okiratba foglalt megállapodás alapján, jelentős egyensúly eltolódást előidézve a felek jogviszonyában. Az alperes a Vht. 23/C. § (1) bekezdés c) pontjában előírt követelményt csak tisztességtelen szerződéses feltétel alkalmazásával tudta teljesíteni. A szerződéses feltétel tisztességtelenségének az a jogkövetkezménye, hogy "kiesik" a szerződésből, joghatást nem vált ki, a joghatás viszont a végrehajtás. Ha tehát a közvetlen végrehajtás alapját képező szerződéses feltétel tisztességtelen, az elrendelt végrehajtást meg kell szüntetni.

A felperesek felülvizsgálati kérelmük indokolását a felülvizsgálati tárgyaláson azzal egészítették ki, hogy a közjegyzőnek meg kell

tagadnia a közreműködést, ha a fél előadását aggályosnak tartja, amiből pedig az következik, hogy az általuk tett egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat, valamint az alperes felmondását tartalmazó irat nem közokirat, azokat nem lehetett volna záradékolni.

- [7] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására és felülvizsgálati költsége megtérítésére irányult. A felülvizsgálati tárgyaláson hangsúlyozta: a felperesek által tisztességtelennek állított szerződéses kikötések nem tisztességtelenek, ha mégis azok lennének, a végrehajtás akkor sem szüntethető meg, mert a végrehajtás alapja nem a kölcsönszerződés, amely a VIII/9. pontot tartalmazza, hanem a felperesek közokiratba foglalt egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozata. Felmondás nélkül is záradékolást kérhetett volna a már lejárt és meg nem fizetett törlesztőrészletekre. Felmondás esetén a tartozás összegét minden esetben (magánszemélyek közötti kölcsön esetén is), a jogosult határozza meg a szerződés keretein belül. Amennyiben elfogadható lenne a felperesek felülvizsgálati érvelése, az a közvetlen végrehajtás jogintézményét kérdőjelezné meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [8] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Pp. 270. § (2) bekezdésében és a 275. § (3) bekezdésében foglaltak együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálatot anyagi jogi, vagy eljárásjogi jogszabálysértés egyaránt megalapozhatja; utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.

Az adott esetben a jogerős ítéleti döntés nem jogszabálysértő, helytálló a másodfokú bíróság álláspontja abban, hogy a kölcsönszerződés VIII.9. pontja nem tisztességtelen, a Kúria egyetért a jogerős ítélet helytálló indokaival is, azokat megismételni nem kívánja, csupán a felülvizsgálati kérelemben foglalt többirányú érvelés kapcsán mutat rá az alábbiakra:

- [9] A szerződő felek deviza alapú kölcsönszerződést kötöttek, amely szerződési konstrukció esetén ezért különösen bonyolult annak megállapítása, hogy mennyi a tartozás "mindenkori" (tehát aktuális) összege. Ehhez megfelelő tartalmú nyilvántartás, bonyolult számítások elvégzése szükséges, ami tárgyi eszközök meglétét, apparátus foglalkoztatását feltételezi, szakértelmet igényel, amelyre a pénzügyintézeteknek van lehetősége. Ugyanakkor mindez a hitelintézetek jogszabályban előírt kötelezettsége is egyben.
- [10] A szerződéskötéskor még hatályos - 2014. március 15-től hatálytalan - Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés a) pontját illetően

arra mutat rá a Kúria: az „egyoldalú értelmezés” azt jelentené, hogy kizárólag a bank határozhatná meg, hogy egy szerződéses feltételt, kikötést, hogyan kell érteni és alkalmazni, a bankkal szerződő félnek mindebbe nem lehetne beleszólása, az erre vonatkozó jogait kizárnák, a szerződéses kikötés értelmezésének jogától megfosztanák.

A perbeli esetben azonban nem zárták ki a felperesek jogát és lehetőségét: az alperes a nyilvántartása alapján meghatározta a felperesek tartozásának összegét, a felpereseknek a jogviszony fennállása alatt, a felmondáskor és azt követően is lehetőségük volt arra, hogy nyomon kövessék tartozásuk alakulását és annak törlesztését. Az alperes álláspontjától eltérő álláspontjukat közölhették, érvényre juttathatták, nem voltak elzárva annak lehetőségétől sem, hogy végső soron ezt akár perben is megtegyék. A főadós és a felperesek rendszeres tájékoztatást kaptak a tartozás az alperes által nyilvántartott összegéről, ha a tájékoztatásban foglaltakat vitatták, részletes elszámolást kérhettek akár a végrehajtás megindulását követően is.

Hangsúlyozza a Kúria: amennyiben a felpereseknek az az álláspontjuk, hogy az alperes által kimutatott összegtől kisebb a tartozásuk, a végrehajtás korlátozását kérhetik az általuk helyesnek tartott összegre, ebben az esetben azonban meg kell jelölniük a tartozás általuk helyesnek tartott összegét és utalniuk kell arra is, hogy az eltérést mi okozhatja (számítási hiba, befizetett összeg figyelmen kívül hagyása, stb.). Összegebeli eltérés esetében szakértő bevonásával megállapítható a tartozás pontos összege. A rendelkezésre álló iratok között nincsen az e követelményeknek megfelelő felperesi nyilatkozat, a felperesek nem közölték tartozásuk általuk helyesnek tartott összegét és nem hivatkoztak arra, hogy az összegebeli eltérés alapja az alperes nyilvántartásának hiányossága lenne, vagy az eltérést számítási hiba okozta volna.

- [11] A Kormányrendelet 1. § (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben hangsúlyozza a Kúria, hogy az alperes eleget tett a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségének, hiszen folyósította a kölcsönt, ezt követően pedig a saját érdekében állt az, hogy figyelemmel kísérje a visszafizetési kötelezettség teljesítését. Ha a pénzüintézet nem találja szerződésszerűnek az adós teljesítését nem zárható el attól, hogy felszólítsa a teljesítésre és a felszólítás eredménytelensége esetén felmondja a jogviszonyt. Életszerű és nem jogsértő, hogy ha a pénzüintézet jogszabály rendelkezése alapján a tartozás nyilvántartására köteles, a tartozás összegének közlésekor a saját kimutatásait veszi alapul. A perbeli kölcsönszerződés VIII.9. pontjában foglaltak támpontot adnak a tartozás összegének megállapításához, de nem biztosítanak kizárólagos jogosultságot az alperesnek, hiszen a felperesek vitathatták – és vitathatják – a tartozás alperes által kimutatott összegét, a felmondás érvényességét, a végrehajtani kért tartozás

összegét.

- [12] A Kormányrendelet 1. § (1) bekezdésének j) pontjával összefüggésben kiemeli a Kúria, hogy tisztességtelen lenne, ha a pénzügyintézet ok nélkül hárítaná át a bizonyítási terhet a fogyasztóra, azonban ez az adott esetben nem történt meg. A végrehajtási záradékolás alapja valóban az alperes közlése volt a tartozás összegéről, de vita esetén ez nem több, mint az alperes nyilatkozata: a perben nem a szerződés VIII.9. pontja határozza meg a bizonyítási terhet, hanem a Pp. rendelkezései. A Pp. 164. § (1) bekezdésének megfelelően a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. Abban az esetben, ha egy adós nem kifogásolja időben az alperes által kimunkált összeget és a tartozás végrehajtási szakba kerül, a végrehajtás megszüntetése vagy korlátozása iránti perben a bizonyítás már az általános szabályok szerint is a pert indító adóst (felperest) terheli: a Pp.164.§ (1) bekezdésének megfelelően reá hárul annak igazolása, hogy nem tartozik, vagy nem a kimutatott összeggel.
- [13] Összegzésképpen: akkor lenne tisztességtelen a szerződés VIII.9. pontja, ha kizárólagos jogosultságot adna az alperesnek a tartozás összegének meghatározására, egyben megvonná a felperesek ezzel kapcsolatos jogait és lehetőségeit, az adott esetben azonban mindez nem valósult meg, nem sérült a szerződő felek egyenlősége, jogvita esetén a bíróság az alperes kimutatását az alperes nyilatkozataként értékelné. Helyesen utalt a másodfokú bíróság a feleket terhelő együttműködési kötelezettségre is.
- [14] A perbeli esetben a felperesek elleni közvetlen végrehajtás lehetőségét a közokiratba foglalt egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat és a jogviszony közokiratba foglalt felmondása teremtette meg. A tartozás teljes összegével kapcsolatos záradék kibocsátáshoz két, magába a közokiratba is foglalt feltételnek kell teljesülnie: egyrészt annak, hogy az adós megszegje a szerződésbe foglalt kötelezettségeit, másrészt annak, hogy emiatt a végrehajtást kérő felmondja a hitelszerződést. Amennyiben mindezek nem következnek be, a végrehajtást kérő csupán a már lejárt egyes részletekre kérheti a közjegyzői okirat záradékolását, de nem a tartozás még fennálló teljes összegére.
- A felperesek kötelezettségét a 2008. július 21-i közokirat igazolja, a felmondás tényét pedig a 2014. május 16-i felmondás. A marasztalás - egyben a záradék kibocsátásának alapja - a 2008. július 21-i okirat, amely a kölcsöntartozás teljes összegét tartalmazza és a felperesek kötelezettségvállalását a tartozás szerződés szerinti visszafizetésére. Ez a közjegyzői okirat nem tartalmazza a felperesek jogról való lemondását és nem értelmezhető úgy, hogy a felperesek előre elismertek volna még nem ismert összegű tartozást. A kölcsönszerződés VIII.9. pontja a szerződés

egyik technikai jellegű pontja és csupán az aktuális összeg kiszámítására vonatkozó előírásként értelmezhető. Az alperes számára az egyoldalú kötelezettségvállalást tartalmazó nyilatkozat közokiratba foglalása a szerződés teljesítésének egyfajta biztosítéka, hiszen így érheti el a közvetlen végrehajtást a záradékolás útján – ezt azonban a felperesek tudomásul vették, a közvetlen végrehajtás lehetőségének ismeretében kötötték meg a kölcsönszerződést és írták alá a közjegyzői okiratot.

Az alperes 2014. május 16-án felmondta a kölcsönjogviszonyt és a zálogjogviszonyt. A felmondásról készült közjegyzői okirat azt tanúsítja, hogy az alperes lejárttá tette a követelését, amely a végrehajtási záradékolás további feltétele, emellett tartalmazza az alperes előadását a követelés összegéről.

Annak vizsgálata, hogy az alperes követelése alapos-e a végrehajtási eljárás kereteit meghaladja, ezen körülmény vizsgálatára végrehajtás megszüntetése (korlátozása) iránti perben van lehetőség.

A végrehajtási záradékolást, azaz a közvetlen végrehajtás lehetőségét a Vht. rendelkezései teszik lehetővé, a törvény adta lehetőség helyessége, vagy tisztességessége polgári perben nem kérdőjelezhető meg. A közjegyző a végrehajtási záradék kiállítására irányuló eljárás során azt vizsgálja, hogy a záradékolni kért okirat megfelel-e az alaki és tartalmi követelményeknek, ha a végrehajtási záradékolás feltételei fennállnak, az okiratot záradékolnia kell.

[15] A Vht. 29/C.§-a tartalmazza a végrehajtási záradékolás alaki és tartalmi követelményeit. A végrehajtást kérőnek meg kell jelölnie a kötelezettség tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét, hiszen ezek nélkül a végrehajtás nem rendelhető el. A végrehajtási záradékolásnál, a végrehajtás elrendelésekor a közjegyző nem vizsgálhatja, hogy alapos-e a végrehajtást kérő követelése. Az Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárásban a C-32/14. sz. ügyben a következőképpen határozott: a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 1993. április 5-ei, 93/13/EGK Tanácsi Irányelv 6. cikkének (1) bekezdését és 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az alapügyben szereplő olyan nemzeti szabályozás, amely egy eladó vagy szolgáltató és egy fogyasztó között létrejött szerződésre vonatkozó közokiratot az alakszerűségi követelmények tiszteletben tartása mellett elkészítő közjegyző számára lehetővé teszi, hogy az említett közokiratot végrehajtási záradékkal lássa el, illetve hogy megtagadja a végrehajtási záradék törlését, miközben egyik szakaszban sem került sor az említett szerződés kikötései tisztességtelen jellege vizsgálatára.

[16] A felülvizsgálati kérelem érvei kapcsán utal rá a Kúria: a Legfelsőbb Bíróság Pfv.I.20.652/2007/4. számú ítéletének azt a megfogalmazását, mely szerint a Pp. 369.§-ára alapított

végrehajtási perben is lehetőség van annak megállapítására, hogy az okirat záradékolása törvénytört, akként kell értelmezni, hogy ez a megállapítás csak akkor lehetséges, ha a végrehajtás megszüntetésére, illetőleg korlátozására a Vht. 41.§-a vagy 56.§-a szerint a bírósági végrehajtási eljárás keretében nincs lehetőség (Pp. 366.§).

[17] A kifejtettekre figyelemmel a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján - indokolásbeli kiegészítéssel - hatályában fenntartotta.

Záró rész

[18] A Pp. 270.§ (1) bekezdése alapján alkalmazásra kerülő Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperesek viselik a saját felülvizsgálati költségüket és kötelesek az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amely költség az alperes képviselőjét ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjának összege. A Kúria a munkadíj összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (1), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltakra figyelemmel állapította meg, arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

Az I. rendű felperes illetékeljegyzési jogban részesült, a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére köteles az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 59.§ (1) bekezdésében, valamint a 74.§ (3) bekezdésére figyelemmel irányadó, a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet (Kmr.) 13.§ (2) bekezdésben foglaltak alapján a lakóhelye szerint illetékes állami adóhatóság felhívására.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. január 11.

Dr. Harter Mária s.k.. Mocsár Attila Zsolt s.k.. Varga Edit s.k.
a tanács elnöke

előadó bíró

bíró